

[Aksel Larsen.]

eller paa nogen Maade hører til de udvalgsberettigede Partier . . . (Gregersen: Aførende!). Nej, i dette Tilfælde *udvalgsberettigede*; vedtages Forslaget, vil ogsaa de ikke afgørende Partier kunne faa noget at vide, hvis de sender en Repræsentant ind i Udvalget, der ikke holder alle Oplysningerne for sig selv, men Dagsordenens Vedtagelse vil betyde, at alle vi, som hører til de ikke-udvalgsberettigede, overhovedet intet faar at vide, maa henholde os til Avisartiklerne og til det, vi kan fornemme af Diskussionerne her i Tinget. Saa vidt jeg har kunnet følge med i denne Sag, er der afsløret en hel Mængde Ting, og jeg regner med, at det stenografiske Referat maa give nogle yderligere Oplysninger.

Ganske vist forekommer det mig, at den Maade, hele Sagen fra først af blev trukket op og gennemført paa, ikke er tilfredsstillende. Fra først af var der et fuldkommen skævt Forhold derved, at man ønskede at rejse og rejste Sagen som en Sigtelse mod det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen, til Trods for at man her erkendte, at Undersøgelsen kunde gennemføres, uden at man havde en konkret sigtet. Derpaa kom der nogle opsigtsvækkende Forhør, hvor der virkelig kom Ting frem, som belyste, at en hel Del af Angrebene var berettigede, uden at jeg dog er i Stand til at afgøre, om de var fuldt berettigede, eller i hvor høj Grad de skød over Maalet. Men pludselig kom der noget frem, der af Offentligheden blev opfattet som — skal vi sige: en meget stærk Desavouering af Eksportudvalget og Eksportørerne. Det var Meddelelsen om, at det offentlige forbeholdt sig at rejse Sigtelse imod dem, og at dette Forhold i den Grad maatte tages i Betragtning, saa de herefter ikke behøvede at udtale sig under Vidneansvar.

Nu er det paa en Maade en glædelig Praksis at indføre. Jeg har oplevet adskillige Sager, hvor man har slæbt Kommunisten i Retten som Vidner, paalagt dem Vidnepligt og forbeholdt sig at rejse Sigtelse imod dem paa et hvilket som helst Tidspunkt af Afhøringen, men indtil Sigtelsen konkret blev rejst, skulde de udtale sig under Vidnepligt. Det er naturligvis noget mere reelt, hvis man har til Hensigt at rejse Sigtelse imod Folk, at man saa paa Forhaand siger det til dem og siger, at de ikke udtaler sig under Vidneansvar.

Men hvis denne Sag ikke bliver undersøgt ganske anderledes til Bunds, end Til-

fældet hidtil har været, hvis man f. Eks. begraver det, der hidtil er kommet frem om den i Retten, og andre eventuelle Oplysninger, som jeg ikke har Kendskab til, i et Folketingsudvalg, ja, saa kan man ikke værge sig imod, at der opstaar visse Formodninger om Aarsagen til Politiadvokatens Optræden i det paagældende Retsmøde. Jeg tænker paa, at man faar saa det Indtryk, at den Udtalelse om eventuel Sigtelse var fremsat for at fritage dem for Vidneansvar, saa at de ikke behøvede at sige Sandheden, men kunde skjule forskellige Forhold eller lyve sig fra dem. Jeg vil ikke paastaa, at dette er sket, jeg kender for lidt til Sagen til at kunne rejse en saadan Paastand, men man vil ikke kunne værge sig imod, at Formodninger om noget saadant opstaar, at det har været en Haandsrækning til Eksportørerne og til Generalsekretær Høgsbro Holm, og jeg tror, at det ogsaa af Hensyn til saadanne Formodningers eventuelle Opstaen vil være det klogeste, at vi faar Kortene lagt paa Bordet i denne Sag.

Jeg skal slutte med disse foreløbige Bemærkninger. Jeg har ikke samme Grund som det ærede Medlem Hr. J. S. Foget til at tro, at der ikke findes noget Menneske, som ønsker at holde Haanden over aabenlyse Misbrug, dertil kender jeg for godt den danske Retspleje og de danske Politimyndigheder og den danske Administration. Men denne Debat bliver ikke den sidste Debat her i Tinget om saadanne Forhold, og der kan blive Lejlighed til i andre Sager at bevise, at min Opfattelse af det, det ærede Medlem Hr. J. S. Foget kalder Menneskene, i denne Forbindelse er den rigtige, selv om det foreliggende Materiale i denne Sag ikke giver mig Mulighed for her at udtale mig yderligere.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Fibiger har Ordet for en kort Bemærkning.

Fibiger: I Anledning af det ærede Medlem Hr. Aksel Larsens Udtalelser angaaende den Dagsorden, jeg har tilladt mig at stille om, at det skulde være forbeholdt Udvalget at modtage Oplysningerne, vil jeg gerne udtale, at det selvfølgelig ikke er vor Mening; det stenografiske Referat skulde selvfølgelig tilstilles alle Rigsdagens Medlemmer, men Behandlingen i Udvalget skulde være et Supplement, saaledes at man kunde yderligere uddybe det og faa Oplysningerne frem i sin fulde Udstrækning; derefter skulde det komme til hele Rigsdagens Kundskab, og Udvalget skulde netop kunne stille Forslag til Rigsdagen.